

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

ГР. БРЕГОВО, ОБЛ. ВИДИН

ПРОЕКТ

НАРЕДБА

№ 11

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА

НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

2025г.

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Брегово.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Други данъци определени със закон;
8. Туристически данък.
9. Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради, в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината

2. по банков път-по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис и чрез лицензирани посредници.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. Общинският съвет определя с наредбата по чл. 3, ал. 1 размера на данъка, както следва:

1. за недвижимите имоти, с изключение на недвижимите имоти по т. 2, в размер на 3,7 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;

2. за жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, в граници, както следва:

а) в размер на 5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по т. 2;

б) в размер на 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, включени в списъка по т. 2, извън тези по буква „а“.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти данъчната им оценка съгласно приложение №2.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти-данъчната оценка съгласно приложение №2.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

Чл.20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 и чл. 17 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по

права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

(6) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в

размер на:

- а) **0,7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) **3,3** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (Решение №79, взето с Протокол №13/28.12.2017 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси.

(3) (Решение №80, взето с Протокол №13/28.12.2017 г.) „При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.”

(4) (Решение №80, взето с Протокол №13/28.12.2017 г.) „Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от ЗМДТ, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел със статут в обществена полза.”

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от Закона за местните данъци и такси.
Предложение:

Чл.41. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

ИмК = СkW x Кгп,

където:

СkW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

- а) до 55 kW включително - 0,45 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - 0,70 за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - 1,45лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - 1,60 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - 1,70 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW - 2,20 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория	1,10
"Евро 1"	1,10
"Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т., е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10,00** лв.
2. къмпинг ремарке – **10,00** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10,00** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **12,00** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **25,00** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **35,00** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **50,00** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **75,00** лв.
6. над 750 куб. см – **100,00** лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013", на база общото тегло, е както следва:

1. до 400 кг включително - 4 лв.;
2. над 400 кг - 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **50,00** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **100,00** лв.

(6) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т.е в размер на 10 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8,00 лв.	28,00 лв.
	18	20	28,00 лв.	64,00 лв.
	20	22	64,00 лв.	147,00 лв.
	22	25	190,00 лв.	342,00 лв.
	25	26	342,00 лв.	600,00 лв.
	26	28	342,00 лв.	600,00 лв.
	28	29	331,00 лв.	399,00 лв.
	29	31	399,00 лв.	655,00 лв.
	31	33	655,00 лв.	909,00 лв.
	33	38	909,00 лв.	1381,00 лв.
	38	-	1007,00 лв.	1369,00 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640,00 лв.	888,00 лв.
	38	40	888,00 лв.	1228,00 лв.
	40	-	1228,00 лв.	1817,00 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **50,00** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **100,00** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5,00** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **7,00** лв.
3. над 37 kW – **10,00** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **25,00** лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013“ е 50лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30,00 лв.	61,00 лв.
	13	14	61,00 лв.	168,00 лв.
	14	15	168,00 лв.	237,00 лв.
	15	-	237,00 лв.	536,00 лв.
Б) с три оси	15	17	61,00 лв.	106,00 лв.
	17	19	106,00 лв.	217,00 лв.
	19	21	217,00 лв.	282,00 лв.
	21	23	282,00 лв.	434,00 лв.
В) с четири оси	23	25	282,00 лв.	286,00 лв.
	25	27	286,00 лв.	446,00 лв.
	27	29	446,00 лв.	708,00 лв.
	29	-	708,00 лв.	1050,00 лв.

(14). Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на автомобила, собственикът му подава данъчна декларация по чл. 54, ал. 4, в която декларира наличието на съответната екологична категория, и я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на автомобила с определената от производителя екологична категория. При липса на данни за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че автомобилът е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1,00** лв. за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1,00** лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,1** лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер **100,00** лв.
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20,00** лв. за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер **2,70** лв. за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,14** лв. за киловат;
7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,5** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20,00** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
2. за параплан – **12,00** лв.
3. за делтаплан – **12,00** лв.
4. за мотоделтаплан – **20,00** лв.
5. за свободен балон – **30,00** лв.
6. за планер – **30,00** лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) се отменя.

(2) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление, от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

(3) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление, от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(4) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, собственикът му подава данъчна декларация по чл. 54, ал. 4, в която декларира наличието на съответната екологичната категория и я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория. При липса на данни за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че превозното средство е без екологична категория.“

Чл. 46. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година в първия срок до 30 април се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (**Решение №80, взето с Протокол №13/28.12.2017 г.**) „Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

Чл.47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 6 от ЗМДТ - в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение №1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно Приложение №4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на

тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в Приложение №4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентен данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер: за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

РАЗДЕЛ VI

Туристически данък

Чл. 57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка в размер на 1,50 лв. за гр.Брегово и 1,00 лв. за с.Врџв, с.Куделин, с.Балей, с.Ракитница, с.Косово, с.Делейна, с.Тияновци, с.Калина и с.Гъмзово, за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5) Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД,$$

където:

P е разликата за внасяне;

PД – размерът на данъка по ал. 1;

ПК – пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване за календарната година;

Д – брой дни в годината;

ДД – сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.

Чл. 59. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.“

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 60. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 61. (1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е 300 лева.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 62. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по Чл. 61х., ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 63. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Брегово ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл. 64. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$ДДТГ = ГДТПП \times БМ$$

—————, където

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;
ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 59 б;
БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\frac{\text{НВДТПП} = \text{ПГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 65. Данъкът по чл. 61 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 66. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 64, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 26.02.2008 г., приета с Решение № 29, взето с Протокол № 5 от 26.02.2008 г. (след разгласяването ѝ по приетия от общинския съвет начин).

§ 3. Наредбата е актуализирана с Решение №4, взето с протокол №1 от 20.01.2009 г. на ОбС-гр.Брегово.

§ 4. Наредбата е актуализирана с Решение №46, взето с протокол №7 от 29.12.2009 г. на ОбС-гр.Брегово.

§ 5. Наредбата е актуализирана с Решение №08, взето с протокол №1 от 31.01.2011 г. на ОбС-гр.Брегово.

§ 11. Наредбата е актуализирана с Решение №14, взето с Протокол №04 от 07.12.2011 г. на ОбС-гр.Брегово.

§ 12. Наредбата е актуализирана с Решение №65, взето с Протокол №08 от 20.12.2012 г. на ОбС-гр.Брегово.

§ 13. Наредбата е актуализирана с Решение №52, взето с Протокол №13 от 21.12.2013 г. на ОбС-гр.Брегово.

§ 14. Наредбата е актуализирана с Решение №05, взето с Протокол №02 от 10.12.2015 г. на ОбС-гр.Брегово.

§ 15. Наредбата е актуализирана с Решение №95, взето с Протокол №12 от 29.11.2016 г. на ОбС-гр.Брегово.

§ 16. Наредбата е актуализирана с Решение №79, взето с Протокол №13 от 28.12.2017 г.

§ 17. Наредбата е актуализирана с Решение №80, взето с Протокол №13 от 28.12.2017 г.

§ 18. Наредбата е актуализирана с Решение №02, взето с Протокол №01 от 30.01.2019 г.

§ 19. Наредбата е приета с Решение №18, взето с Протокол № 03 от 11.03.2020 г.

ОБЩНСКИ СЪВЕТ БРЕГОВО

Зона	Населени места/улици
I-ва	Брегово
II-ра	Куделин, Връв, Балей, Косово, Делейна, Калина, Ракитница, Тияновци и Гъмзово

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	... зона	... зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:				
1 и 2 звезди	30,00 лв.	25,00 лв.		
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:				
а) ресторанти:				
1—2 звезди	3,00 лв.	1,00 лв.		
3 звезди	6,00 лв.	6,00 лв.		
б) заведения за бързо обслужване:				
1—2 звезди	2,00 лв.	1,00 лв.		
3 звезди	5,00 лв.	3,00 лв.		
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:				
1—2 звезди	2,00 лв.	1,00 лв.		
3 звезди	5,00 лв.	3,00 лв.		
г) кафе-сладкарници				
1—2 звезди	2,00 лв.	1,00 лв.		
3 звезди	5,00 лв.	3,00 лв.		
д) барове:				
— дневни:				
2 звезди	5,00 лв.	3,00 лв.		
3 звезди	10,00 лв.	10,00 лв.		
— нощни:				
2 звезди	5,00 лв.	5,00 лв.		
3 звезди	20,00 лв.	20,00 лв.		
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:				
	85,00 лв.	75,00 лв.		
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 5,00лв. за I зона и 3,00 лв. за II зона за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.				
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 5,00лв. за I зона и 5,00 лв. за II зона за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.				
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 60,00лв. за I зона и 50,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.				
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 50,00лв. за I зона и 40,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.				
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 500,00лв. за I зона и 500,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта:				

8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 50,00лв. за I зона и 40,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на 100,00лв. за I зона и 100,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 70,00лв. за I зона и 60,00 лв. за II зона за работно място според местонахождението на обекта:
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 180,00лв. за I зона и 180,00 лв. за II зона на брой устройство според местонахождението на обекта.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 130,00лв. за I зона и 130,00 лв. за II зона за работно място според местонахождението на обекта.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 60,00лв. за I зона и 60,00 лв. за II зона за работно място според местонахождението на обекта.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 60,00лв. за I зона и 60,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 180,00лв. за I зона и 180,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 190,00лв. за I зона и 190,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта:
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 280,00лв. за I зона и 280,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 100,00лв. за I зона и 100,00 лв. за II зона. според местонахождението на обекта.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 100,00лв. за I зона и 100,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта:
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 47,00лв. за I зона и 47,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя в размер на 300,00лв. за I зона и 300,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3000,00лв. за I зона и 3000,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 500,00лв. за I зона и 500,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2000,00лв. за I зона и 2000,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 200,00лв. за I зона и 200,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 100,00лв. за I зона и 100,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 150,00лв. за I зона и 150,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книгоvezки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 50,00лв. за I зона и 50,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 50,00лв. за I зона и 50,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 3000,00лв. за I зона и 3000,00 лв. за II зона.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 35,00лв. за I зона и 30,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.

32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 300,00лв. за I зона и 300,00 лв. за II зона според местонахождението на обекта.	
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 100,00лв. за I зона и 100,00 лв. за II зона	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 8,00лв. за I зона и 8,00 лв. за II зона	
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 40,00лв. за I зона и 40,00 лв. за II зона и билиард — данъкът за маса е в размер на 40,00лв. за I зона и 40,00 лв. за II зона .	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва: за 1 кв.м. - 1.5,00лв. за I зона и 1.5,00 лв. за II зона и за един фитнес уред - на 300,00лв. за I зона и 300,00 лв. за II зона	
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 133,00лв. за I зона и 133,00 лв. за II зона на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 18,00лв. за I зона и 18,00 лв. за II зона на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600,00лв. за I зона и 600,00 лв. за II зона	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750,00лв. за I зона и 750,00 лв. за II зона на брой
б) лодки	450,00лв. за I зона и 450,00 лв. за II зона на брой
в) яхти	900,00лв. за I зона и 900,00 лв. за II зона на брой
г) джетове	900,00лв. за I зона и 900,00 лв. за II зона на брой
д) влакчета	30,00лв. за I зона и 30,00 лв. за II зона на брой
е) файтони	75,00лв. за I зона и 75,00 лв. за II зона на брой
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150,00лв. за I зона и 150,00 лв. за II зона на брой
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150,00лв. за I зона и 150,00 лв. за II зона на брой
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150,00лв. за I зона и 150,00 лв. за II зона на брой
к) детски колички и моторчета	150,00лв. за I зона и 150,00 лв. за II зона на брой
л) стрелбища	300,00лв. за I зона и 300,00 лв. за II зона на брой
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	200,00лв. за I зона и 200,00 лв. за II зона

б) други МПС	400,00лв. за I зона и 400,00 лв. за II зона
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер 2000,00лв. за I зона и 2000,00 лв. за II зона за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 330,00лв. за I зона и 330,00 лв. за II зона	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110,00лв. за I зона и 110,00 лв. за II зона	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 11,00лв. за I зона и 11,00 лв. за II зона	